

TEMPO DE NADAL

Día 25 de decembro

NACEMENTO DO SEÑOR

13.-

MISA DA VIXILIA

Estas lecturas empréganse na misa vespertina do día 24 de decembro, xa sexa antes ou despois das primeiras Vésperas de Nadal.

PRIMEIRA LECTURA

O Señor puxo en ti a súa compracencia

Lectura do libro do profeta Isaías 62, 1-5

Por amor de Sión non calarei,
por amor de Xerusalén non acougarei,
ata que rompa coma o día a súa xustiza,
e alumé coma unha lámpada a súa salvación.

Os pobos verán a túa xustiza
e tódolos reis a túa gloria,
chamaráseche cun nome novo,
que a boca do Señor pronunciará.

Serás coroa preciosa na man do Señor,
diadema rexia na man do teu Deus.

Non se che volverá a chamar «Abandonada»,
nin á túa terra «Desolada».

A ti han chamarche «Miña predilecta»,
e á túa terra «Desposada»,
porque o Señor comprácese en ti,
e a túa terra vai ter esposo.

Como casa un mozo cunha virxe,
casa contigo o teu Constructor.

O gozo que sente o noivo pola noiva,
sentirao o teu Deus por ti.

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Sal 88, 4-5. 16-17. 27 e 29 (R.: cf. 2a)

R.: Cantarei eternamente a misericordia do Señor.

Co meu elixido asino unha alianza,
ó meu servo David fágolle un xuramento:
«Afincarei a túa liñaxe para sempre,
construireiche un trono duradeiro.» R.

Feliz o pobo que sabe aclamarte
e camiñar, Señor, na luz da túa presencia.
O teu nome fai a súa ledicia o día enteiro,
a túa xustiza é a súa gloria. R.

El dirame: «Ti es meu pai,
meu Deus, rocha da miña salvación.»
Gardareille o meu amor eternamente
e a miña alianza con el será leal. R.

SEGUNDA LECTURA

Testemuño de Paulo acerca de Cristo, Fillo de David

Lectura do libro dos Feitos dos apóstolos 13, 16-17. 22-25

En chegando Paulo a Antioquía de Pisidia, levantándose na sinagoga, acenoulles coa man e dixo:

—«Israelitas e os que seguides ó noso Deus, escoitade: o Deus deste pobo de Israel escolleu a nosos pais e engrandeceu este pobo durante o seu exilio na terra de Exipto. Despois tirounos de alí coa forza do seu brazo.

Despois que o refugou, deulles por rei a David de quen testemuñou dicindo:

“Atopei a David, fillo de Iexé,
home conforme ó meu corazón,
que fará en todo a miña vontade.”

Da súa descendencia é da que Deus, segundo a promesa, mandou un Salvador para Israel: Xesús.

Antes da súa chegada, Xoán tiña proclamado a todo o pobo de Israel un bautismo de conversión, e cando estaba rematando o seu camiño, dicía: “Non son eu quen vós pensades; pero mirade, vén despois de min un de quen non son digno nin de desatarlle o calzado dos pés.”»

Palabra do Señor.

Aleluia

Se non se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.

Mañá será erradicada a iniquidade da terra:
e reinará sobre nós o Salvador do mundo.

Aleluia.

EVANXEO

Xenealoxía de Xesús Cristo, Fillo de David

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Mateo 1, 1-25

Libro da xenealoxía de Xesús Cristo, fillo de David, fillo de Abrahán. Abrahán enxendrou a Isaac. Isaac enxendrou a Xacob. Xacob enxendrou a Xudá e mailos seus irmáns. Xudá, de Tamar, enxendrou a Peres e mais a Zarán. Peres enxendrou a Esrón. Esrón enxendrou a Arán. Arán enxendrou a Aminadab. Aminadab enxendrou a Naasón. Naasón enxendrou a Salmón. Salmón, de Rahab, enxendrou a Booz. Booz, de Rut, enxendrou a Obed. Obed enxendrou a Iexé. Iexé enxendrou ó rei David.

David, da que foi muller de Urías, enxendrou a Salomón. Salomón enxendrou a Roboam. Roboam enxendrou a Abías. Abías enxendrou a Asá. Asá enxendrou a Ioxafat. Ioxafat enxendrou a Ioram. Ioram enxendrou a Ozías. Ozías enxendrou a Ioatán. Ioatán enxendrou a Acaz. Acaz enxendrou a Ezequías. Ezequías enxendrou a Menaxés. Menaxés enxendrou a Amón. Amón enxendrou a Ioxías. Ioxías enxendrou a Ieconías e mailos seus irmáns, en tempos da deportación a Babilonia.

Despois da deportación a Babilonia, Ieconías enxendrou a Xealtiel. Xealtiel enxendrou a Zerubabel. Zerubabel enxendrou a Abiud. Abiud enxendrou a Eliaquim. Eliaquim enxendrou a Asor. Asor enxendrou a Sadoc. Sadoc enxendrou a Aquim. Aquim enxendrou a Eliud. Eliud enxendrou a Elazar. Elazar enxendrou a Matán. Matán enxendrou a Xacob. Xacob enxendrou a Xosé, esposo de María, da que naceu Xesús, chamado Cristo.

Foron, logo, catorce as xeracións desde Abrahán ata David, catorce tamén desde David ata a deportación de Babilonia, e catorce desde a deportación de Babilonia ata Cristo.

O nacemento de Xesús Cristo foi así:

María, a súa nai, estaba prometida a Xosé; e antes de viviren xuntos apareceu ela embarazada por obra do Espírito Santo. Xosé, o seu prometido, home xusto, non a querendo aldraxar, decidiu repudiala secretamente. Tal era a súa resolución, cando o anxo do Señor se lle apareceu en soños, dicíndolle:

—«Xosé, fillo de David, non repares en levar contigo a María, a túa prometida; que o que nela se concibiu é obra do Espírito Santo. Dará a luz un fillo, e ti poñeraslle de nome Xesús, porque salvará o seu pobo de tódolos seus pecados.»

Todo isto aconteceu para que se cumprise o que dixerá o Señor por boca do profeta:

«Mirade: a virxe concibirá e dará a luz un fillo,
poñeranlle de nome Emmanuel
(que quere dicir “Deus connosco”).»

Acordou Xosé do seu soño, e fixo tal como lle mandara o anxo do Señor, levando consigo á súa prometida; e sen que a tocase, ela deu a luz un fillo. E el púxolle de nome Xesús.

Palabra do Señor.

Ou máis breve:

María dará a luz un fillo, e poñeraslle de nome Xesús

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Mateo 1, 18-25

O nacemento de Xesús Cristo foi así:

María, a súa nai, estaba prometida a Xosé; e antes de viviren xuntos apareceu ela embarazada por obra do Espírito Santo. Xosé, o seu prometido, home xusto, non a querendo aldraxar, decidiu repudiala secretamente. Tal era a súa resolución, cando o anxo do Señor se lle apareceu en soños, dicíndolle:

—«Xosé, fillo de David, non repares en levar contigo a María, a túa prometida; que o que nela se concibiu é obra do Espírito Santo. Dará a luz un fillo, e ti poñeraslle de nome Xesús, porque salvará o seu pobo de tódolos seus pecados.»

Todo isto aconteceu para que se cumprise o que dixerá o Señor por boca do profeta:

«Mirade: a virxe concibirá e dará a luz un fillo,
poñeránlle de nome Emmanuel
(que quere dicir “Deus connosco”).»

Acordou Xosé do seu soño, e fixo tal como lle mandara o anxo do Señor, levando consigo á súa prometida; e sen que a tocase, ela deu a luz un fillo. E el púxolle de nome Xesús.

Palabra do Señor.

14.-

MISA DA NOITE

PRIMEIRA LECTURA

Déusenos un Fillo

Lectura do libro do profeta Isaías 9, 1-6

O pobo que camiñaba na escuridade, viu unha gran luz.
Unha luz brillou sobre os que habitaban
no país das sombras da Morte.
Multiplicáche-lo xúbilo, fixeches grande a ledicia.
Alegráronse coa túa presencia, como coa alegría da seitura,
o mesmo que saltarán de xúbilo ó repartiren o botín.
Velaí o xugo da súa carga e o varal do seu ombreiro
—o bastón de quen o oprixe—:
rompíchelos coma o día de Madián.
Pois toda bota que tropeza con ruído,
e todo manto cuberto de sangue
serán para a queima, serán pasto de incendio.
Pois velaí que nos naceu un meniño, déusenos un fillo:
a soberanía estará sobre o seu ombreiro,
e será invocado con estes seus nomes:
«Marabilla de conselleiro, Heroe divino,
Pai eterno, Soberano da Paz.»
Oh, ¡que grande a súa Soberanía!
A paz non terá fin no trono de David e no seu reino,
para afincalo e para afirmalo, co derecho e coa xustiza,
desde agora e para sempre.
O celo do Señor dos Exércitos fará isto.

Palabra do Señor.

Salmo responorial Sal 95, 1-2a. 2b-3. 11-12. 13 (R.: Lc 2, 11)

R.: Hoxe naceunos un Salvador, o Mesías, o Señor.

Cantádelle ó Señor un cántico novo,
cantádelle ó Señor, a terra enteira;
cantádelle ó Señor, bendicíde o seu nome. **R.**

Pregoade tó dolos días a súa salvación.

Anunciade entre as xentes a súa gloria;
ante tó dolos pobos, as súas marabillas. **R.**

Alégreñense os ceos, exalte a terra,
resoe o mar e canto o enche,
relouquen os campos e todo o que hai neles.
Alédense as árbores todas do bosque. **R.**

Diante do Señor que vén,
que vén para rexela terra.
El rexerá o mundo con xustiza
e os pobos con rectitude. **R.**

SEGUNDA LECTURA

Desbordou a gracia de Deus para tó dolos homes

Lectura da carta do apóstolo san Paulo a Tito **2, 11-14**

Benquerido irmán:

A gracia de Deus manifestouse como fonte de salvación para tó dolos homes. Ela ensínanos que reneguemos da impiedade e das cobizas mundanas e vivamos no mundo presente dun xeito asisado, xusto e piadoso, agardando a bendita esperanza e a manifestación gloriosa do noso gran Deus e Salvador, Xesús Cristo.

El entregouse por nós, para nos redimir de toda iniquidade e purificar para si un pobo escollido, dedicado ás boas obras.

Palabra do Señor.

Aleluia Lc 2, 10-11

Se non se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.

Anúnciovos un inmenso gozo:
hoxe nacéuno-lo Salvador, Cristo o Señor.
Aleluia.

EVANXEO

Hoxe nacéuno-lo Salvador

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Lucas 2, 1-14

Naqueles días, saíu un decreto do emperador Augusto, ordenando facer un censo do mundo enteiro. Este primeiro censo fíxose no tempo en que Quirino era gobernador de Siria. E todos íanse empadroar, cadaquén á súa cidade. Tamén subiu Xosé desde Galilea, da cidade de Nazaret, ata Xudea, á cidade de David chamada Belén, por ser el da casa e da familia de David, para empadroarse con María, a súa prometida, que estaba embarazada.

Estando alí, chegoulle a María o tempo do parto, e deu a luz o seu fillo primoxénito, envolveuno nuns capizos, e deitouno nunha manxadoira, porque dentro da pousada non había lugar para eles.

Había naquela comarca uns pastores que pasaban a noite ó descuberto vixiando o seu rabaño. Presentóuselles un anxo do Señor, e a gloria do Señor rodeounos co seu resplandor, e colleunos un gran temor. Pero o anxo díxolles:

—«Non teñades medo, que vos veño trae-la boa nova dunha grande alegria para todo o pobo: Hoxe, na cidade de David, naceuvos un Salvador, o Mesías, o Señor. E este será o sinal para vós: Atoparedes un neno, envolto en capizos e deitado nunha manxadoira.»

E, de súpeto, arredor do anxo apareceu unha multitudine do exército celestial, que loaba a Deus dicindo:

—«Gloria a Deus no ceo, e na terra paz ós homes que gozan do seu amor.»

Palabra do Señor.

Nas misas que se celebran o día de Nadal utilízanse os formularios aquí sinalados; non obstante, permítense elixi-las lecturas más aptas dunha das tres misas, tendo en conta a conveniencia pastoral de cada asemblea.

15.-

MISA DO AMENCER

PRIMEIRA LECTURA

Velaí vén a túa salvación

Lectura do libro do profeta Isaías 62, 11-12

Velaí o Señor que se fai oír ata o cabo do mundo:

«Dicídelle á filla de Sión:

Velaí chega o teu Salvador.

Velaí a súa paga con El,
e a súa recompensa diante del.

Entón chamaráselles: “Pobo santo”,

“Os redimidos do Señor”,
e a ti chamaráseche “Buscada”,
“Cidade non abandonada”.»

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Sal 96, 1 e 6. 11-12

R.: Unha luz resplandeceu hoxe sobre nós,
porque nos naceu o Señor.

O Señor reina, alégrese a terra,
exulten tódalas illas.
Os ceos pregoan a súa rectitude,
e tó dolos pobos contemplan a súa gloria. R.

A luz despunta para os xustos
e para os rectos de corazón a ledicia.
Alegrádevos, xustos, no Señor,
loade o seu nome santo. R.

SEGUNDA LECTURA

Salvounos segundo a súa misericordia

Lectura da carta do apóstolo san Paulo a Tito 3, 4-7

Benquerido irmán:

Cando apareceu a bondade de Deus, noso Salvador, e se manifestou o seu agarimo, salvounos non polas obras boas que nós tiveramos feito, senón pola súa misericordia, por medio do baño do novo nacemento e polo poder renovador do Espírito Santo.

Ese Espírito que verteu sobre nós con abundancia, por Xesús Cristo, noso Salvador, a fin de que, xustificados pola súa gracia, chegasemos a ser en esperanza herdeiros da vida eterna.

Palabra do Señor.

Aleluia Lc 2, 14

Se non se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.

Gloria a Deus nas alturas,
e sobre a terra paz para os homes de boa vontade.
Aleluia.

EVANXEO

Os pastores encontraron a María e a Xosé e ó neno

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Lucas 2, 15-20

Cando os anxos se retiraron marchándose ó ceo, os pastores dicíanse uns a outros:

—«Vaiamos a Belén ve-lo que sucedeu e que o Señor nos manifestou.»

Foron correndo, e atoparon a María e mais a Xosé, e ó neno deitado na manxadoira. Ó que o viron, contaron todo o que lles dixeran do meniño aquel.

E cantos o oíron, quedaron pasmados do que os pastores lles dixeran.

María, que trataba de comprender, conservaba todas estas cousas no seu corazón.

Os pastores volveron, glorificando e loando a Deus por canto viran e oíran, tal como lles fora anunciado.

Palabra do Señor.

16.-

MISA DO DÍA

PRIMEIRA LECTURA

Tódolos pobos da terra percibirán a salvación do noso Deus

Lectura do libro do profeta Isaías 52, 7-10

¡Que fermosos son sobre os montes
os pés do mensaxeiro de boas novas,
que anuncia a fartura,
que proclama a felicidade,
que pregoa a salvación,
que di:
Sión, o teu Deus reina!

¡Un grito! Os teus vixías levantan a voz,
berran xubilosos a un tempo:
«Tódolos ollos contemplarán a volta do Señor a Sión».
Berrade a coro con xúbilo, ruínas de Xerusalén,
que o Señor consolou o seu pobo, redimiu Xerusalén.
O Señor remangou o seu brazo santo ós ollos de tódolos pobos,
e tódolos confíns da terra viron a salvación do noso Deus.

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Sal 97, 1. 2-3ab. 3cd-4. 5-6 (R.: 3c)

R.: Os confíns todos da terra percibiron a victoria do noso Deus.

Cantade ó Señor un cántico novo,
pois fixo marabillas;
a súa destra deulle a victoria,
o seu brazo santo. R.

O Señor dá a coñece-la súa victoria,
revela a súa xustiza diante dos pobos.

Lembrou a súa misericordia e a súa fidelidade
coa casa de Israel. R.

Os confíns todos da terra percibiron
a victoria do noso Deus.
Aclama ó Señor, terra enteira,
rompede a cantar e a tocar. R.

Tocade para o Señor a cítara,
a cítara e tamén o salterio;
con claríns e co son das trompetas
aclamade o Señor, noso rei. R.

SEGUNDA LECTURA

Deus falounos por medio do Fillo

Lectura da carta ós Hebreos 1, 1-6

Irmáns:

En moitas ocasións e de moitos xeitos veulles falando Deus en tempos pasados ós nosos devanceiros por medio dos profetas. Ago-
ra, neste período definitivo, falounos por medio do seu Fillo, a quen fixo herdeiro de todo, pois xa creara por medio del o mundo e as idades. El é reflexo da súa gloria e imaxe do seu ser, El sostén tódalas cousas coa súa poderosa palabra e, despois de realiza-la purificación dos pecados, sentouse á dereita da Maxestade nas alturas, facéndose tanto máis poderoso cós anxos, canto que herdou un título máis valioso có deles.

Porque ¿a cal dos anxos lle dixo algunha vez: «Ti e-lo meu fillo, hoxe enxendreite eu»; ou tamén: «Eu serei para El un pai e El será para min un Fillo»?

E cando introduce de novo o seu Fillo primoxénito ó mundo celeste, di: «Adóreno tódolos anxos de Deus.»

Palabra do Señor.

Aleluia

Se non se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.

Resplandeceu para nós un día de santificación:
vinde todos e adorade o Señor:
porque hoxe descendeu unha inmensa luz sobre a terra.
Aleluia.

EVANXEO**O Verbo fixose carne e habitou entre nós****+ Lectura do santo Evanxeo segundo Xoán 1, 1-18**

No principio existía a Palabra,
e a Palabra estaba onda Deus,
e a Palabra era Deus.

Ela estaba no principio onda Deus.

Todo foi feito por ela,
e sen ela non se fixo
nada do que foi feito.

Nela estaba a vida,
e a vida era a luz dos homes;
a luz alumia na tebra,
e a tebra non a deu apagado.

Houbo un home
mandado por Deus:
o seu nome era Xoán.

Este veu de testemuña
para dar testemuño da luz,
para que todos cresen por el.

Non era el a luz,
senón que veu para dar testemuño da luz.

A Palabra era a verdadeira luz
que alumia a todo home
que vén a este mundo.

Ela estaba no mundo,
e o mundo foi feito por ela,
pero o mundo non a recoñeceu.
Veu á súa propiedade,
e os seus non a acollerón.
Pero a cantos a recibiron,
—ós que cren no seu nome—
délle-lo poder
de seren fillos de Deus.
Estes, non naceron do sangue,
nin da vontade da carne,
nin da vontade do home,
senón de Deus.
E a Palabra fíxose carne,
e plantou entre nós a súa tenda,
e nós vímo-la súa gloria,
gloria coma de Unixénito
que vén do Pai,
cheo de gracia e de verdade.
Xoán dá testemuño del,
exclamando:
«Este évos de quen eu dixen:
“O que vén detrás miña,
pasa diante miña,
pois existía primeiro ca min.”»
E da súa abundancia
recibimos todos nós
gracia e más gracia.
Pois a Lei deuse
por medio de Moisés;
a gracia e a verdade
realizáronse por Xesús Cristo.
A Deus ninguén o viu;
o Unixénito, que está no seo do Pai,
foi quen nolo revelou.

Palabra do Señor.

Ou máis breve:

Lectura do santo Evanxeo segundo Xoán 1, 1-5. 9-14

No principio existía a Palabra,
e a Palabra estaba onda Deus,
e a Palabra era Deus.

Ela estaba no principio onda Deus.
Todo foi feito por ela,
e sen ela non se fixo
nada do que foi feito.

Nela estaba a vida,
e a vida era a luz dos homes;
a luz alumia na tebra,
e a tebra non a deu apagado.

A Palabra era a verdadeira luz
que alumia a todo home
que vén a este mundo.

Ela estaba no mundo,
e o mundo foi feito por ela,
pero o mundo non a recoñeceu.

Veu á súa propiedade,
e os seus non a acollerón.

Pero a cantos a recibiron,
—ós que creñ no seu nome—
delle-lo poder
de seren fillos de Deus.

Estes, non naceron do sangue,
nin da vontade da carne,
nin da vontade do home,
senón de Deus.

E a Palabra fíxose carne,
e plantou entre nós a súa tenda,
e nós vímo-la súa gloria,
gloria coma de Unixénito
que vén do Pai,
cheo de gracia e de verdade.

Palabra do Señor.

17.-

Domingo dentro da Oitava de Nadal

A SAGRADA FAMILIA: XESÚS, MARÍA E XOSÉ

Os anos en que non hai ningún domingo entre os días 25 de decembro e 1 de xaneiro e, por conseguinte, esta festa celébrase o día 30 de decembro, lese unha soa lectura antes do evanxeo.

PRIMEIRA LECTURA

Quen teme o Señor honra os pais

Lectura do libro do Eclesiástico 3, 3-7. 14-17a (gr. 2-6. 12-14)

O Señor honrou o pai máis cós fillos
e afincou o dereito da nai sobre o dos nenos.
Quen honra a seu pai redime as culpas.
Quen enxalta a súa nai é coma quen atesoura.
Quen honra a seu pai gozará dos fillos
e cando vaia pregar será atendido.
O que respecta o pai terá vida longa
e quen obedece ó Señor daralle consolo a súa nai
Meu fillo, persevera no honrar a teu pai,
non o desatendas nos días da túa vida.
Aínda que perda o xuízo, tenlle miramento
e non o aldraxes todo o tempo que viva.
O ben que se lle faga a un pai non será borrado,
hache valer como compensación do pecado.
No día da proba teráse che en conta;
coma coa calor a xeada esluiranse as túas culpas.

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Sal 127, 1-2. 3. 4-5 (R.: cf. 1)

R.: Ditosos os que temen o Señor e van polos seus camiños.

Ditosos os que temen o Señor,
os que seguen os seus camiños.
Comerás do traballo das túas mans,
serás ditoso, serás afortunado. **R.**

A túa muller coma parra fecunda
no interior da túa casa;
os teus fillos coma gromos de oliveira
arredor da túa mesa. **R.**

Así será bendito
o home que teme o Señor.
Que o Señor te bendiga desde Sión,
que goces coa prosperidade de Xerusalén
tódolos días da túa vida. **R.**

SEGUNDA LECTURA

Vida familiar na presencia do Señor

Lectura da carta do apóstolo san Paulo ós Colosenses **3, 12-21**

Irmáns:

Como elixidos de Deus, santos e benqueridos, revestídevos de sentimentos de misericordia, de bondade, de humildade, de sinxeleza, de tolerancia. Aturádevos uns ós outros e perdoádevos, cando un teña queixa doutro; coma o Señor vos perdoou, perdoádevos tamén vós.

E, por riba de todo isto, cinguídevos co amor, que é o lazo que todo o une e leva á perfección. Que a paz de Cristo governe os vosos corazóns, xa que a ela vos chamaron coma membros dun mesmo corpo. E sede agradecidos.

Que a palabra de Cristo habite en vós con toda a súa riqueza. Ensinádevos e alentádevos uns a outros o mellor que saibades. Co corazón cheo de agradecemento cantádelle a Deus salmos, himnos e cántigas inspiradas.

E todo canto fagades, de palabra ou de obra, facédeo para honra de Xesús, o Señor, dándolle gracias a Deus Pai por medio del.

Mulleres, sede dóciles ós vosos homes como cómpre a unha muller cristiá. Homes, amade as vosas mulleres e non sexades ríspidos con elas.

Fillos, sede ben guiados en todo cos vosos pais, que isto é cousa agradable ó Señor. Pais, non asoballéde-los vosos fillos, para que non saian coitados.

Palabra do Señor.

Aleluia Col 3, 15a. 16a

Se non se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.

Que a paz de Cristo reine nos vosos corazóns;
que a palabra de Cristo habite abondosamente en vós.
Aleluia.

EVANXEO

Xesús é encontrado polos seus pais no medio dos doutores

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Lucas 2, 41-52

Polas festas da Pascua, os pais de Xesús ían tódolos anos a Xerusalén. E así, cando el tivo doce anos, subiron á festa conforme a tradición. Pasados aqueles días, cando eles volvíán, o neno Xesús quedou en Xerusalén, sen que os seus pais se decatasen.

Coidando que iría na comitiva, fixeron unha xornada de camiño; entón buscárono entre os parentes e coñecidos; pero como non deron con el, volveron buscándoo a Xerusalén.

Ó cabo de tres días, atopárono no templo, sentado no medio dos doutores, escoitándoos e facéndolles preguntas. A súa intelixencia e as súas contestacións deixaban asombrados a cantes o escoitaban. Cando o viron seus pais, ficaron moi impresionados; e a súa nai díxolle:

—«Filho, ¿por que te portaches así connosco? Mira que teu pai e mais eu andabamos cheos de angustia en busca túa.»

E dilles el:

—«¿Por que me buscabades? ¿Non sabiades que eu teño que estar na casa de meu Pai?»

Pero eles non entenderon o que lles dicía.

Baixou con eles a Nazaret, e estáballes sometido. A súa nai conservaba todas estas cousas no seu corazón.

Xesús medraba en sabedoría, en idade e en gracia diante de Deus e mais dos homes.

Palabra do Señor.

Ad libitum para o ano C:

PRIMEIRA LECTURA

Samuel, o neno pedido, será para o servicio do Señor mentres viva

Lectura do libro primeiro de Samuel 1, 20-22. 24-28

Naqueles días, Ana concibiu e logo deu a luz un fillo, a quen lle puxo o nome de Samuel, porque llo pedira ó Señor.

A volta dun ano, o seu home Elcanah subiu con toda a familia ofrece-lo sacrificio anual e cumpli-la promesa. Pero Ana non subiu, aclarándolle ó seu home:

—«Deixa que destete o neno. Entón levareino, presentareillo ó Señor, e que quede alí para sempre.»

Chegado ese momento, Ana subiu con el a Xiloh, ó santuario do Señor, levando consigo un becerro de tres anos, unha fanega de fariña e un pelello de viño.

Sacrificado o becerro, Ana presentoulle o neno a Elí, dicindo:

—«Co teu permiso, señor. Pola túa vida, eu son aquela muller que estivo aquí, diante de ti, rezándolle ó Señor. Pedíalle este neno e o Señor concedeume o favor que lle pedía. Agora son eu quen llo cedo ó Señor para mentres viva. Será un cedido ó Señor.»

Despois diso adoraron o Señor.

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Sal 83, 2-3. 5-6. 9-10 (R.: cf. 5a)

R.: Ditosos os que habitan na túa casa, Señor.

¡Que desexables son as túas moradas,
Señor do universo!
A miña alma ten saudade,
devece polos teus adros;
o meu corazón e todo o meu corpo
reloucan polo Deus vivo. R.

Ditosos os que habitan na túa casa
e decote te loan.

Ditoso o que atopa a força en ti
cando planea a súa peregrinación. R.

Señor, Deus dos exércitos,
oe a miña súplica,
escoita, Deus de Israel.
Repara, Deus, no noso Escudo,
mira o rostro do teu Unxido. R.

SEGUNDA LECTURA

¡Somos chamados fillos do señor, e fillos somos!

Lectura da primeira carta de san Xoán 3, 1-2. 21-24

Meus amigos:

Vede o moito que nos quixo o Pai, para nos chamarmos fillos de Deus e sérmolo de verdade. Por iso o mundo non nos recoñece: porque tampouco non o recoñeceu a El.

Meus amigos, xa somos fillos de Deus, pero aínda non está á vista o que seremos; sabemos que cando Xesús apareza, nós seremos coma el, xa que o veremos tal e como é.

Meus amigos, se o corazón non nos acusa, temos confianza para nos achegar a Deus e El dáno-lo que lle pidamos, porque cumplimos cos seus mandamentos e facémo-lo que a El lle agrada.

Isto é o que El manda: que creamos no seu Fillo Xesús Cristo e que nos queiramos ben uns ós outros, como el nos mandou.

O que cumpre cos seus mandamentos está en comuñón con Deus,
e Deus en comuñón con el: coñecemos que Deus está en comuñón
connosco polo Espírito que nos deu.

Palabra do Señor.

Aleluia Cf. Feit 16, 14b

Se non se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.

Abre, Señor, o noso corazón,
para que comprendámo-las palabras do teu Fillo.
Aleluia.

EVANXEO

Coma no ano C, p. 34.

18.-

Día 1 de xaneiro

NA OITAVA DO NADAL DO SEÑOR

SOLEMNIDADE DE SANTA MARÍA NAI DE DEUS

PRIMEIRA LECTURA

Invocarán o meu nome a prol dos fillos de Israel e Eu bendicireinos

Lectura do libro dos Números 6, 22-27

Naquel día, o Señor faloulle a Moisés:

—«Dilles a Aharón e a seus fillos: Desta maneira habedes de bendici-los fillos de Israel:

“Que o Señor te bendiga e te garde;
que faga brilla-lo seu rostro sobre ti
e che conceda a súa gracia;
que o Señor volva os seus ollos cara a ti
e che dea a súa paz.”

Invocarán así o meu nome en favor dos fillos de Israel e eu bendicireinos.»

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Sal 66, 2-3. 5. 6 e 8 (R.: 2a)

R.: Deus teña piedade de nós e nos bendiga.

Deus teña piedade de nós e nos bendiga,
faga brilla-lo seu rostro sobre nós.
Que se coñeza na terra o teu camiño,
en tódalas nacións a túa salvación. R.

Alégreñense e canten as nacións,
porque xúlga-los pobos rectamente
e na terra gobérna-las nacións. R.

Lóente os pobos, oh Deus,
lóente tódolos pobos.
Que nos bendiga Deus e que o teman
os confíns todos do mundo. R.

SEGUNDA LECTURA

Deus mandóuno-lo seu Fillo, nacido de muller

Lectura da carta do apóstolo san Paulo ós Gálatas 4, 4-7

Irmáns:

Así que chegou a plenitude dos tempos, Deus mandóuno-lo seu Fillo, nacido de muller e suxeito á Lei, para rescata-los que estabamos baixo a Lei de xeito que puidesemos recibi-la adopción de fillos.

A proba de que sodes fillos del é que Deus mandou ós vosos corazóns o Espírito do seu Fillo que exclama ¡Abbá! (que quere dicir ¡meu Pai!).

Polo tanto, ti xa non es escravo, senón fillo.

E, por seres fillo, tamén, gracias a Deus, es herdeiro.

Palabra do Señor.

Aleluia Heb 1, 1-2

Se non se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.

En moitas ocasións, e de moitos xeitos, veulles falando Deus ós nosos devanceiros por medio dos profetas;
ultimamente falounos por medio do Fillo.

Aleluia.

EVANXEO

**Encontraron a María e a Xosé e o neno.
E despois de oito días puxéronlle de nome Xesús.**

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Lucas 2, 16-21

Naquel tempo, os pastores foron correndo, e atoparon a María e mais a Xosé, e o neno deitado na manxadoira. Ó que o viron, contaron todo o que lles dixeran do meniño aquel.

E cantos o oíron, quedaron pasmados do que os pastores lles dixerón.

María, que trataba de comprender, conservaba todas estas cousas no seu corazón.

E os pastores volveron, glorificando e loando a Deus por canto oíran e viran, todo como lles fora anunciado.

Ós oito días tocaba circuncida-lo neno e puxéronlle de nome Xesús, tal como o chamara o anxo antes da súa concepción.

Palabra do Señor.

19.-

DOMINGO II DESPOIS DE NADAL

cando a solemnidade da Epifanía se celebra o día 6 de xaneiro

PRIMEIRA LECTURA

A sabedoría de Deus habitará no pobo elixido

Lectura do libro do Eclesiástico 24, 1-4. 12-16 (gr. 1-2. 8-12)

A Sabedoría fai a propia loanza
e gábase no medio do seu pobo.

Abre a boca na asemblea do Altísimo,
proclama a súa gloria diante do seu exército.

No medio do seu pobo será exaltada
e admirada na asemblea dos santos;
recibirá loanzas das multitudes dos elixidos
e será bendicida entre os benditos.

Foi entón cando o creador universal me ordenou
e o que me formou fíxome planta-la tenda dicíndome:
—«Afinca en Xacob, colle por herdanza a Israel.»

Antes dos séculos, desde o comezo, creoume
e endexamais deixarei de existir;
oficiei na súa tenda santa, diante del,
e deste modo estableceume en Sión;
do mesmo xeito, fíxome acougar na súa cidade amada,
Xerusalén, onde goberno.

Botei raiceiras nun pobo de moita sona
e teño a miña herdanza na parcela do Señor.

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Sal 147, 12-13. 14-15. 19-20 (R.: Xn 1, 14)

R.: O Verbo fíxose carne, e habitou entre nós.

Ou:

Aleluia.

Glorifica o Señor, Xerusalén,
loa, Sión, o teu Deus,
que reforza os ferrollos das túas portas,
e bendí os teus fillos no teu seo. R.

El establece paz nos teus confíns,
é el quen te farta con flor de trigo.
El mándalle á terra a súa mensaxe,
e a súa palabra corre lixeira. R.

Anuncia a súa palabra a Xacob,
os seus estatutos e mandatos a Israel.
Non fixo así cos outros pobos,
non lles manifestou os seus mandatos. R.

SEGUNDA LECTURA

Predestinounos a sermos fillos de adopción por medio de Xesús

Lectura da carta do apóstolo san Paulo ós Efesios 1, 3-6. 15-18

Bendito sexa Deus,
o Pai do noso Señor Xesús Cristo,
que nos bendiciu con toda bendición espiritual nos ceos,
en Cristo.

Nel escolleunos, antes creación do mundo,
para que fosemos santos
e sen mancha na súa presencia polo amor.

El predestinounos a sermos seus fillos adoptivos,
por medio de Xesús Cristo,
conforme o designio da súa vontade,
para loanza da súa gloria e da súa gracia,
que xenerosamente derramou sobre nós,
por medio do seu Fillo benquerido.

Salmo responorial Sal 28, 1a e 2. 3ac-4. 3b e 9b-10 (R.: 11b)

R.: O Señor ha bendici-lo seu pobo coa paz.

Tributádelle ó Señor, fillos de Deus,
tributádelle ó Señor gloria do seu nome,
adorade o Señor no seu atrio sagrado. R.

A voz do Señor sobre as augas,
o Señor sobre as augas copiosas.
A voz do Señor é poderosa,
a voz do Señor é maxestosa. R.

O Deus glorioso fai tronar.
No seu santuario todo di: «¡Gloria!»
O Señor sentou sobre as augas,
o Señor senta como rei eterno. R.

SEGUNDA LECTURA

Unxiuno Deus co Espírito Santo

Lectura do libro dos Feitos dos apóstolos 10, 34-38

Naqueles días, tomou Pedro a palabra e dixo:

—«Abofé, vexo que Deus non fai distinción de persoas, senón que acepta a quen lle é fiel e practica a xustiza, sexa da nación que sexa.

El mandóulle-la súa palabra ós fillos de Israel, anunciándolle-la Boa Nova da paz por Xesús Cristo: este é o Señor de todos.

Vós sabéde-lo que pasou en toda a Xudea, comenzando desde Galilea, despois do bautismo que Xoán predicou: como Deus unxiu con Espírito Santo e con poder a Xesús de Nazaret, que pasou facendo o ben e curando a tódolos que estaban asoballados por Satán; pois Deus estaba con el.»

Palabra do Señor.

Por iso, tamén eu, tendo oído falar da vosa fe no Señor Xesús e do voso amor a tó dolos crentes, non paro de lle dar gracias a Deus por vós, recordándovos nas miñas oracións, de xeito que o Deus do noso Señor Xesús Cristo, o Pai da gloria, vos conceda espírito de sabedoría e de revelación, para o coñecer ben; que manteña iluminados os ollos da vosa alma, para que comprendades cal é a esperanza da súa chamada, e cal a riqueza da gloria da súa herdanxa nos crentes.

Palabra do Señor.

Aleluia Cf. 1 Tim 3, 16

Se non se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.

Gloria a ti, Cristo, predicado a tó dolos pobos;
gloria a ti, Cristo, a quen se cre no mundo enteiro.
Aleluia.

EVANXEO

O Verbo fixose carne e habitou entre nós

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Xoán 1, 1-18

No principio existía a Palabra,
e a Palabra estaba onda Deus,
e a Palabra era Deus.

Ela estaba no principio onda Deus.

Todo foi feito por ela,
e sen ela non se fixo
nada do que foi feito.

Nela estaba a vida,
e a vida era a luz dos homes;
a luz alumia na tebra,
e a tebra non a deu apagado.

Houbo un home
mandado por Deus:
o seu nome era Xoán.

Este veu de testemuña
para dar testemuño da luz,
para que todos cresen por el.
Non era el a luz,
senón que veu para dar testemuño da luz.
A Palabra era a verdadeira luz
que alumia a todo home
que vén a este mundo.
Ela estaba no mundo,
e o mundo foi feito por ela,
pero o mundo non a recoñeceu.
Veu á súa propiedade,
e os seus non a acolleran.
Pero a cantes a recibiron,
—ós que cren no seu nome—
déulle-lo poder
de seren fillos de Deus.
Estes, non naceron do sangue,
nin da vontade da carne,
nin da vontade do home,
senón de Deus.
E a Palabra fíxose carne,
e plantou entre nós a súa tenda,
e nós vímo-la súa gloria,
gloria coma de Unixénito
que vén do Pai,
cheo de gracia e de verdade.
Xoán dá testemuño del,
exclamando:
«Este évos de quen eu dixen:
“O que vén detrás miña,
pasa diante miña,
pois existía primeiro ca min.”»
E da súa abundancia
recibimos todos nós
gracia e más gracia.
Pois a Lei deuse
por medio de Moisés;

a gracia e a verdade
realizáronse por Xesús Cristo.
A Deus ninguén o viu;
o Unixénito, que está no seo do Pai,
foi quen nolo revelou.

Palabra do Señor.

Ou máis breve:

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Xoán 1, 1-5. 9-14

No principio existía a Palabra,
e a Palabra estaba onda Deus,
e a Palabra era Deus.
Ela estaba no principio onda Deus.
Todo foi feito por ela,
e sen ela non se fixo
nada do que foi feito.
Nela estaba a vida,
e a vida era a luz dos homes;
a luz alumna na tebra,
e a tebra non a deu apagado.
A Palabra era a verdadeira luz
que alumna a todo home
que vén a este mundo.
Ela estaba no mundo,
e o mundo foi feito por ela,
pero o mundo non a recoñeceu.
Veu á súa propiedade,
e os seus non a acollerón.
Pero a cantes a recibiron,
—ós que cren no seu nome—
déulle-lo poder
de seren fillos de Deus.
Estes, non naceron do sangue,
nin da vontade da carne,
nin da vontade do home,
senón de Deus.

E a Palabra fíxose carne,
e plantou entre nós a súa tenda,
e nós vímo-la súa gloria,
gloria coma de Unixénito
que vén do Pai,
cheo de gracia e de verdade.

Palabra do Señor.

20.-

Día 6 de xaneiro

ou ben domingo que cadra entre os días 2 ó 8 de xaneiro

EPIFANÍA DO SEÑOR

PRIMEIRA LECTURA

A gloria do Señor resplandeceu sobre ti

Lectura do libro do profeta Isaías 60, 1-6

Levantate, brilla, que a túa luz xa chegou;
si, a gloria do Señor resplandece sobre ti.

Pois, olla, a escuridade cobre a terra
e a negrura os pobos,
pero sobre ti resplandece o Señor
e a súa gloria faise ver sobre ti.

Certo que os pobos camiñarán coa túa luz
e os reis co resplandor do teu alborexar.

Levanta os teus ollos arredor,
todos estes xuntáronse, viñeron a ti.

Os teus fillos veñen de lonxe
e as túas fillas son traídas no colo.

Entón, cando o vexas, estarás radiante
e o teu corazón latexará e ensanchará,
pois as riquezas do mar traeránchese a ti
e os bens dos pobos virán para ti.

Estarás cuberta dunha chea de camelos,
de dromedarios novos de Madián e de Efah.

Todos eles virán de Sabá.

Virán cargados de ouro e incenso,
e proclamarán ledos a loanza do Señor.

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Sal 71, 2. 7-8. 10-11. 12-13 (R.: cf. 11)

R.: Hante adorar, Señor, tódolos reis da terra.

Que rexia o teu pobo con xustiza,
e os teus pobres con equidade. R.

Florecerá a xustiza nos seus días,
unha prosperidade duradeira coma a lúa.
Dominará de mar a mar,
desde o gran río ata o cabo da terra. R.

Ofreceranlle regalos os reis de Tárxis e das illas,
os reis de Saba e de Sebá pagaranlle tributo.
Prostraránse perante el tódolos reis da terra,
servirano tódalas nacións. R.

El librará o pobre que suplica,
o aflixido que está sen axuda.
Terá piedade do feble e do indixente,
e salvará a vida dos pobres. R.

SEGUNDA LECTURA

Xa se nos revelou que os pobos son coherdeiros da promesa

Lectura da carta do apóstolo san Paulo ós Efesios 3, 2-3a. 5-6

Irmáns:

Cido que oístes falar da encomenda que a gracia de Deus me fixo en favor voso: xa que por medio dunha revelación se me deu a coñece-lo misterio, que noutras xeracións non se lle dera a coñecer á humanidade como agora llelo manifesta o Espírito ós seus santos apóstolos e profetas: que os xentís son parceiros, membros do mesmo corpo e copartícipes da promesa en Cristo Xesús polo Evanxeo.

Palabra do Señor.

Aleluia Mt 2, 2

Se non se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.

Vímo-la súa estrela en oriente,
e viñemos para adora-lo Señor.
Aleluia.

EVANXEO

Viñemos de oriente adora-lo rei

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Mateo 2, 1-12

Xesús naceu en Belén de Xudea, en tempos do rei Herodes. E nisto uns magos de Oriente chegaron a Xerusalén preguntando:

—«¿Onde está o Rei dos xudeus que acaba de nacer? Porque vimos saí-la súa estrela alá no Oriente, e vimos para lle render homenaxe.»

Oíndo isto, o rei Herodes alporizouse, e con el toda Xerusalén. Convocou a tódolos sacerdotes e letrados do pobo, para lles pre-guntar onde tiña que nace-lo Mesías. Eles responderon:

—«En Belén de Xudea, que así o deixou escrito o profeta:

“E ti Belén, terra de Xudea,
de ningún xeito e-la más pequena,
entre as vilas de Xudea,
que de ti ha saí-lo guía
que será o pastor do meu pobo Israel.”»

Entón Herodes, ás agachadas, chamou polos magos, para se informar ben de cando lles aparecera a estrela. Logo mandounos a Belén, dicíndolles:

—«Ide e informádevos ben do que hai dese neno; e unha vez que o atopedes, avisádemel, para ir eu tamén a lle render homenaxe.»

Eles, despois de oíren o rei, puxéronse en camiño. E, velaí, a estrela que viran saír no Oriente foinos guiando ata se deter enriba de onde estaba o neno. Grande alegría sentiron ó veren saír de novo a estrela.

E cando entraron na casa atoparon o neno con María, súa nai. Prostráronse e rendéronlle homenaxe; logo, abrindo os seus tesouros, ofrecéronlle como regalo ouro, incenso e mirra. Logo, avisados en soños de que non volvesen por onda Herodes, saíron para a súa terra por outro camiño.

Palabra do Señor.

21.-

Domingo despois do 6 de xaneiro

O BAUTISMO DO SEÑOR

Nos lugares onde a solemnidade da Epifanía se traslada ó domingo, e este domingo cae nos días 7 ou 8 de xaneiro e, polo tanto, a festa do Bautismo do Señor trasládase ó luns inmediato, lese unha soa lectura antes do evanxeo.

PRIMEIRA LECTURA

Velaquí o meu servo en quen eu me comprazo

Lectura do libro do profeta Isaías 42, 1-4. 6-7

Isto di o Señor:

«Velaí o meu servo, a quen teño collido da man;
velaí o meu escollido no que eu me comprazo.

Teño posto sobre el o meu espírito:
dictaralles sentencia xusta ás nacións.

Non berrará,
non levantará a súa voz nin a fará oír nas rúas.

Canivela fendida non a romperá,
e torcida esmorecente non a apagará.

Con fidelidade proclamará a xustiza,
non desfalecerá nin crebará
ata establecer na terra a xustiza,
e a súa lei, que esperan as nacións.

Eu, o Señor, chameite por causa da xustiza,
collinte pola man e protexinte,
e convertinte en Alianza dun pobo e en luz das nacións,
para que lles ábra-los os ollos ós cegos,
para que libres do cárcere ós presos,
da prisión ós que viven na escuridade.»

Palabra do Señor.

Aleluia Cf. Mc 9, 6

Se non se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.

Abríronse os ceos e tronou a voz do Pai:
 «Este é o meu Fillo predilecto; escoitádeo.»
 Aleluia.

EVANXEO

Bautizado Xesús, e cando estaba en oración, abriuse o ceo

+ Lectura do santo Evanxeo segundo Lucas 3, 15-16. 21-22

Naquel tempo, como o pobo estaba esperando polo Mesías, empezaba a pensar se acaso non o sería Xoán; pero el declarou diante de todos:

—«Eu bautízovos con auga, pero está a chegar o que é máis forte ca min, e a quen eu non son digno de lle desata-los amallós do seu calzado. El havos bautizar con Espírito Santo e con lume.»

Durante un bautismo xeral, e despois de se bautizar tamén Xesús, mentres oraba, abriuse o ceo e baixou sobre el o Espírito Santo na aparencia corporal dunha pomba. Entón oíuse unha voz desde o ceo:

—«Ti e-lo meu fillo benquerido, o meu predilecto; en ti me comprazo.»

Palabra do Señor.

Ad libitum para o ano C:

PRIMEIRA LECTURA

Revelarase a gloria do Señor e todos a verán

Lectura do libro do profeta Isaías 40, 1-5. 9-11

«Consolade, consolade o meu pobo: —dío o voso Deus.
 Faládelle ó corazón de Xerusalén; si, dicídelle ben alto
 que a súa milicia está cumplida,
 que a pena pola súa culpa está aceptada.
 Si, xa recibiu da man do Señor
 o dobre por tódolos seus pecados.»

Unha voz clama:

«No deserto preparádelle o camiño ó Señor.

Endereitádelle na estepa a calzada ó noso Deus.

Que todo val sexa levantado,

que todo monte e outeiro sexa rebaixado;

que a terra fragosa se volva unha chaira;

e as ladeiras, un val achanzado.

Pois vaise revela-la gloria do Señor, e toda carne verá o Único.

Falou a boca do Señor.»

Sube a un monte alto, mensaxeira de Sión,

levanta con forza a túa voz, mensaxeira de Xerusalén,

levántaa, non teñas medo.

Dilles ás cidades de Xudá: «Velaí o noso Deus.

Velaí o meu Señor que chega con poder;

si, o seu brazo domina.

Velaí a súa paga con el,

o seu xornal diante del.

Igual ca un pastor, pastorea o seu rabaño, recólleo co seu brazo,

leva os añños no seo e protexe os que áinda maman.»

Palabra do Señor.

Salmo responsorial Sal 103, 1b-2. 3-4. 24-25. 27-28. 29-30 (R.: 1)

R.: Alma miña, bendí o Señor.

Señor, meu Deus, ¡que grande es!

Señor, meu Deus, ti es moi grande,

vestido de gloria e maxestade,

envolto en luz coma nun manto.

Ti esténde-lo ceo coma unha tenda. **R.**

Constrúe-la túa morada sobre as augas;

ti po-las nubes por carro

e camiñas nas ás do vento.

Dos ventos fas mensaxeiros;

das labaradas de lume, os teus ministros. **R.**

¡Cantas son, Señor, as túas obras,

todas feitas con saber!

A terra está chea das túas criaturas.
 Alá o mar grande e espacioso,
 con réptiles que non se contan,
 con animais pequenos e grandes. **R.**

Todos agardan de ti
 que lles botes comida ó seu tempo.
 Cando a botas, atrápana;
 abre-la man, e fártanse de bens. **R.**

Escónde-lo teu rostro, e estremecen;
 retíra-lo teu alento, e expiran,
 volvendo ó seu po.
 Mánda-lo teu alento, e son creados
 e renóva-la cara da terra. **R.**

SEGUNDA LECTURA

Salvounos por medio do lavado de rexeneración e renovación do Espírito Santo

Lectura da carta do apóstolo san Paulo a Tito **2, 11-14; 3, 4-7**

Benquerido irmán:

A gracia de Deus manifestouse como fonte de salvación para tódolos homes. Ela ensínanos que reneguemos da impiedade e das cobizas mundanas e vivamos no mundo presente dun xeito asisado, xusto e piadoso, agardando a bendita esperanza e a manifestación gloriosa do noso gran Deus e Salvador, Xesús Cristo.

El entregouse por nós, para nos redimir de toda iniquidade e purificar para si un pobo escollido, dedicado ás boas obras.

Cando apareceu a bondade de Deus, noso Salvador, e se manifestou o seu agarimo, salvounos non polas obras boas que nós tiveramos feito, senón pola súa misericordia, por medio do baño do novo nacemento e polo poder renovador do Espírito Santo.

Ese Espírito que verteu sobre nós con abundancia, por Xesús Cristo, noso Salvador, a fin de que, xustificados pola súa gracia, chegasemos a ser, en esperanza, herdeiros da vida eterna.

Palabra do Señor.

Aleluia Cf. Lc 3, 16

Se non se canta, pódese omitir.

Aleluia, aleluia.

Veu quen é máis forte ca min, dixo Xoán;
El havos bautizar no Espírito Santo e no lume.
Aleluia.

EVANXEO

Coma no ano C, p. 53.

O domingo despois da festa do Bautismo do Señor comezan as lecturas dos domingos do tempo ordinario.